

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרָטִית שְׂמוֹת כ"ב טַבַּת, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / רַבִּיעִי

ה' רצה לבחור אדם שיוציא את בני ישראל ממצרים וחפץ לראות האם משה הוא הבחירה הנכונה. הדרך שבה אדם מתנהג לבעלי חיים, שלא יכולים לדאג לעצמם, היא הדרך שבה הוא יתנהג לאנשים אותם הוא ינהיג. ה' ראה שמשה היה זהיר מאד עם כל כבשה, וידע שהוא יהיה הבחירה הטובה להנהיג את בני ישראל.

משה היה לוקח את הצאן אל המדבר, כדי שהם לא יאכלו משדות של אחרים. יום אחד, הוא הגיע להר סיני, שהיה לו שם נוסף- הר חורב.

שם, הוא ראה סנה (סוג של שיח) בוער, אבל האש לא שרפה את הסנה! (ה' בחר סנה כדי להראות למשה שה' מרגיש את הכאב של היהודים בגלות).

משה התקרב כדי לראות מקרוב, וה' קרא לו. ה' אמר למשה, לחלץ את נעליו בגלל שהמקום שעליו הוא עומד, הוא מקום מאד קדוש! ה' אמר למשה: "אני ה'" משה הסתיר את פניו בגלל שחשש להסתכל על ה'!

ה' אמר למשה שהוא ראה את הסבל והקשי של בני ישראל במצרים. ה' רוצה עכשו להוציא אותם משם ולהביא אותם אל ארץ ישראל. ה' אמר למשה לומר לפרעה "שלח את עמי" - תן לבני ישראל לצאת ממצרים.

משה אמר: "אבל אני רק רועה צאן, פרעה לא ישמע לי! וכיצד אני יכול להוציא את בני ישראל ממצרים, אם זה בכלל לא מגיע להם?"

ה' אמר: "אל דאגה, אני אלף אתך ולכן זה לא משנה שאתה רועה צאן, בדיוק כמו שהסנה לא נשרף, אתה לא תפגע.

"לבני ישראל מגיע לצאת ממצרים בגלל שהם יוצאים במטרה לעבוד את ה', לקבל את התורה ולקיים את המצוות הכתובות בה".

משה שאל את ה': כשאני יגיע לבני ישראל, הם ישאלו אותי כיצד ה' אפשר לדברים כל כך קשים

לקרות? מה עלי לענות להם?"

ה' ענה: "אמר להם, שאני תמיד אתם בגלות. אם הם יבינו שה' תמיד עושה דברים בשביל סבה, הם יוכלו לבקש ממני לעשות דברים באופן שגם הם יראו את הטוב שבהם".

תהלים / יום כ"ב לחדש פרקים ק"ו- ק"ז

פרק ק"ז מדבר על ארבע סוגי סכנה שאדם יכול לעבור. באשר הפרק מדבר על כל אחת מהסכנות האלה, כתובות אחריהן המלים "ויזעקו אל ה' בצור להם ממצקותיהם יושיעם". מכאן לומדים שכאשר יש איזו סכנה ומשהו מפריע, צריך לזעק אל ה' ולבקש ממנו לעזור לנו. ואז, כמו שהפסוק אומר פעמים רבות "יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם" ה' יראה את חסדו ויתן את כל מה שצריכים ונודה לה'.

(ראה התועדות י"ב תמוז ה'תשכ"ז, תהלים עם פרוש תהלת מנחם עמ' 9)

תניא / לקוטי אמרים פרק י"ב (כ"ב טבת שנה מעוברת)

למדנו כל כך הרבה על הבינוני אתמול, וזה נשמע שהוא בדיוק כמו צדיק! הוא לא עובר שום עברה וכשהוא מתפלל הנפש הבהמית שלו לא יכולה אפילו לעורר בו רעיון לעשות דברים שלא טוב לעשות. אם כן למה הוא נקרא בינוני?

האדמו"ר הזקן מסביר, שלמרות שהאהבה של הנשמה לה' יכולה לגרם לנפש הבהמית "לישון" היא לא דוחה אותה לגמרי. הנפש הבהמית עדין שם באותו חזק, ואחרי התפלה היא מתעוררת ויוצאת לעשות בדיוק את מה שעשתה קודם ולנסות להחטיא חס ושלום את היהודי.

הבינוני אוהב את ה' כל הזמן אבל זו לא אהבה חזקה כמו האהבה במהלך התפלה.

אהבת ה' שיש לו כל היום יכולה למנוע ממנו מלעבר עברות, אבל לא יכולה למנוע מהנפש הבהמית מלנסות רעיונות חדשים!

בנוסף, הנפש הבהמית יכולה לנסות לגרם להם לחשב על משהו שאסור לעשות וזה יכול לגרם לכך שיהיה לבינוני קשה להתרכז בתפלה או בלמוד.

היום יום / כ"ב טבת

אתם בטח יודעים שיש מצוה לבנים מעל גיל בר מצוה להניח תפלין מדי יום. לא משנה אם הבן הוא תלמיד חכם גדול או אחד שלא יכול אפילו לקרא א' ב'.

הרבי הרש"ב אומר שאותו דבר הוא בנוגע למצות חנוכה! כל ההורים, בין אם הם צדיקים גדולים או אנשים פשוטים, צריכים להקדיש חצי שעה ביום למחשבה על החנוכה של הילדים שלהם, ולדאג שהם עוזרים להם לגדול כיהודים.

ההורים צריכים לעשות כל מה שהם יכולים, ויותר מכך כדי שילדיהם יקבלו חנוכה טוב!

ספר המצוות / מצות עשה רל"ו

היום מתחילים ללמד סדרה חדשה של הלכות, על אדם שהזיק לאדם אחר, או שבר/ קלקל משהו ששייך לו.

המצוה היומית, **מצות עשה רל"ו**, היא שאם אדם גרם לפציעה של אדם אחר, צריך לשלם לו עבור

מה שעשה (לומדים בעצם שישנם חמשה סוגי נזק שיתכן שעליו לשלם: עבור החלק בגוף שנזדקק, עבור הכאב, הוצאות הרופא, הפסד ימי עבודה, ובושה).

רמב"ם / הלכות חובל ומזיק פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום לומדים על הנזקים שאדם צריך לשלם אם פצע או הזיק לאדם אחר.

פרק א'- מלמד שישנם חמשה סוגים של נזק שהמזיק אחראי לשלם, ומסביר כל אחד מהם. הרמב"ם מסביר באילו מקרים יש לשלם כל אחד מסוגי הנזק.

פרק ב'- מסביר כיצד יודעים כמה לשלם עבור כל סוג של נזק. הלכה אחת היא שבית הדין יכול להכריח מישהו לשלם אם הוא נגע באדם אחר, אבל אם למשל הבהיל את האדם השני מבלי לנגוע בו, בית הדין לא יכול לכפות עליו לשלם, אולם ה' יעשה זאת. ("פטור מדיני אדם וחיב בדיני שמים").

פרק ג'- מסביר כמה אדם צריך לשלם על הבושה של אדם אחר. ישנו סכום מסוים (שנקרא קנסים) עבור דברים שונים בהם ביש אותו. אם אדם ביש תלמיד חכם, אפילו רק באופן מלולי, עליו לשלם שלוששים וחמשה דינרי זהב, שששים היום בשלשים וחמשה אלף ₪.

הרמב"ם אומר שאת התשלומים האלו משלמים גם מחוץ לארץ ישראל והדבר קרה פעמים רבות כאשר התגורר בספרד. אז כדאי להזהר!

זרכי החסידות / חנוך

ב"היום יום" לומדים את דברי הרבי רש"ב על חנוך, שבדיוק כמו מצות הנחת תפלין מדי יום, יש לחשב על חנוך מדי יום, כיצד להשפיע על ילדיהם שילכו בדרך התורה והחסידות.

בשיחה הרבי מסביר מדוע הרבי רש"ב השתמש בדרגמה של תפלין ולא במצוה אחרת שמקיימים מדי יום. אחד הדברים המיוחדים בנוגע למצות תפלין הוא שבמצוה זו חשובה גם הכוונה. לא אמורים רק להניח תפלין אלא גם לחשוב על כוונת המצוה, שהלב והמח יהיו בטלים לה' – שעבוד המוח והלב.

החשיבה על חנוך צריכה להיות כמו מצות תפלין. לא רק להקדיש זמן כדי לצאת ידי חובה, אלא לשעבד את המוח והלב ולודא שהילדים, כל ילד יהודי וכל יהודי ילכו בדרך התורה.

(ראה לקוטי שיחות חלק א' עמוד 9)